

young thai artist award 2005

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

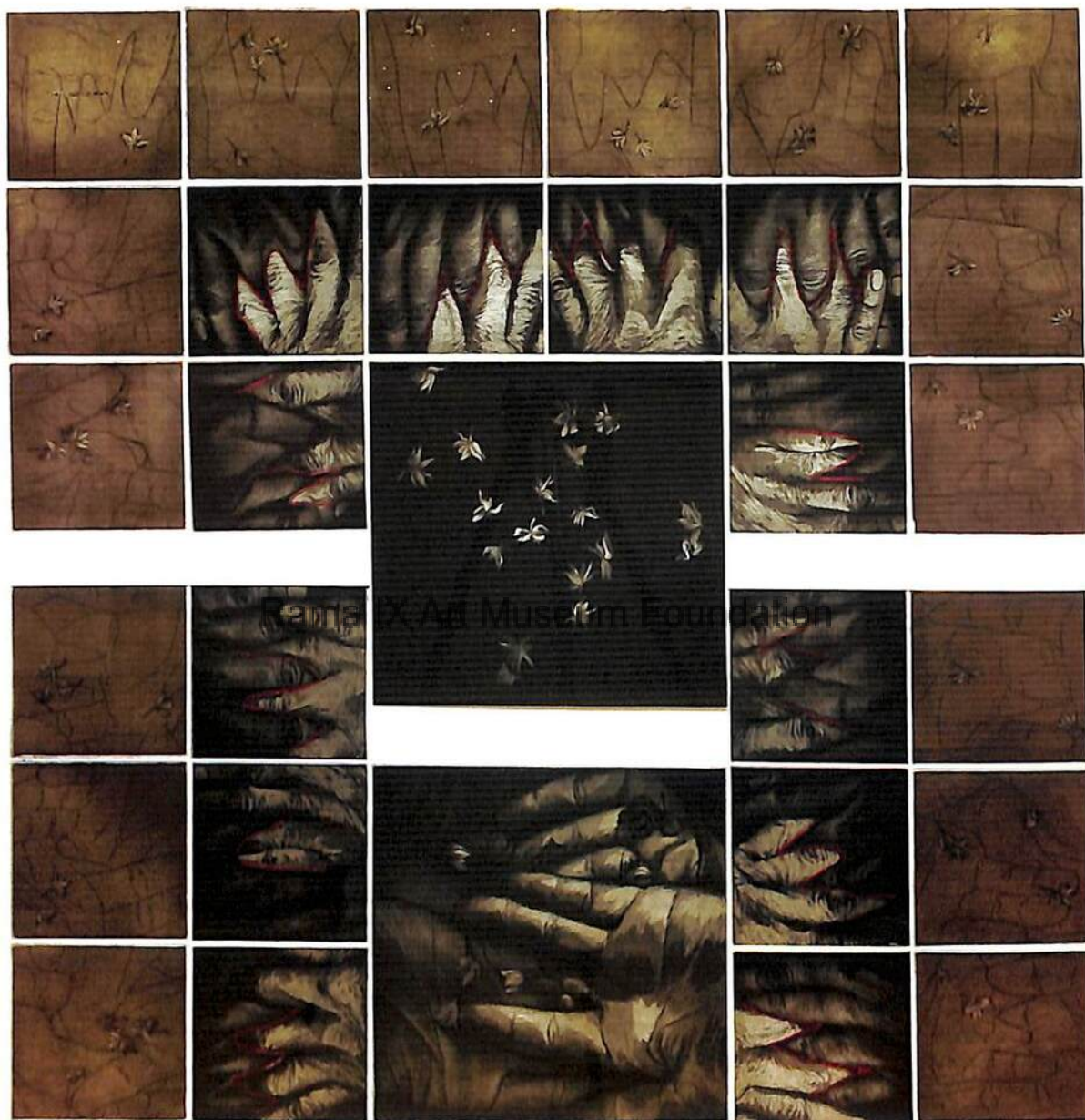
Rama IX Art Museum Foundation

สุจิตร์ งานแสดงศิลปะเพื่อเยาวชนไทย 2548
young thai artist award 2005

ประกาศรางวัล วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549
แสดงผลงาน ระหว่างวันที่ 10-16 กุมภาพันธ์ 2549
ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

Award Announcement on February, 10 2006
Exhibition February, 10-16 2006
Thailand Cultural Center

สารจากกรรมการบริหาร

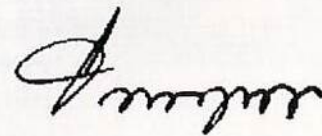
มูลนิธิธิดาไทย มีอุดมการณ์อย่างเด่นชัดในการดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมศักยภาพของเยาวชน ภายใต้แนวคิดที่ว่า ความสามารถของเยาวชนนั้นมีหลากหลาย การพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนจึงควรสอดคล้องและเป็นไปตามความสามารถ หรือศักยภาพของเยาวชนแต่ละคน โดยเฉพาะกิจกรรมด้านการศึกษา พัฒนาการและความสามารถเฉพาะด้าน อีกทั้งต้องการปลูกฝังสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมไปพร้อมกัน

ศิลปะ เป็นอีกแขนงหนึ่งที่มูลนิธิธิดาไทยให้ความสำคัญเพราะมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อจินตนาการ และการพัฒนาการของเยาวชน การส่งเสริมความสามารถที่ผนวกกับพรสวรรค์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง กับเยาวชนที่มีศักยภาพในด้านนี้ เพื่อจรรโลงไว้ซึ่งสุนทรียภาพทางความคิดความพากเพียรและแรงบันดาลใจต่างๆ

ด้วยเหตุนี้ มูลนิธิธิดาไทย จึงได้ร่วมกับสถาบันการศึกษาด้านศิลปะชั้นนำของประเทศ จัดประกวดรางวัลศิลปะเพื่อเยาวชนไทย หรือ Young Thai Artist Award ขึ้น ซึ่งปี 2548 นี้จัดขึ้นเป็นปีที่ 2 เพื่อสนับสนุนเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีเวทีแสดงออกซึ่งความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานสู่สาธารณะและเป็นโอกาสที่จะก้าวสู่ระดับสากลต่อไป

Parma IX Art Museum Foundation

ผลงานทุกชิ้นที่ปรากฏในสูจิบัตรเล่มนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นถึงความสามารถ และพรสวรรค์ดังกล่าวในโอกาสนี้ขอแสดงความชื่นชมและยินดีกับผู้ที่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมและรางวัลต่างๆ รวมถึงผู้ที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาต่อเนื่องจนจบปริญญาตรี และขอให้ทุกคนมีพลังและไฟที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่ดียิ่งๆ ขึ้น ออกสู่สายตาประชาชนให้สมกับเป็นเยาวชนเลือดใหม่ของไทยต่อไป

(นายชลลักษณ์ บุณนาค)
กรรมการบริหาร
มูลนิธิธิดาไทย

ความเป็นไปของศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย

พิษณุ ศุภ.

ความเป็นไปก่อนถึงจุดเปลี่ยน

จากสถานการณ์เมื่อครั้งที่ประเทศเพื่อนบ้านซีกตะวันตกของเรา ถูกรุกรานจากประเทศอังกฤษเมื่อช่วงปี พ.ศ.2367 - 2428 แต่แรกเราเองก็ยังคิดว่าอังกฤษคงจะพ่ายแพ้ไปเนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านของเรามีอิทธิฤทธิ์ อิทธิเดชมากมาย ขนาดที่ทำให้เราต้องเสียเมือง ต้องย้ายราชธานีลงมาทางใต้ และยังคงยกกองทัพใหญ่ลงมารบจนเราอยู่เนืองๆ

แต่การณกลับไม่เป็นเช่นนั้น อังกฤษมีฤทธิ์เดชที่ทำให้พม่าต้องย้ายเมืองหลวงเช่นกัน มีผลทำให้หลังจากรัชกาลที่ 3 เป็นต้นมา พม่าไม่มีเวลาที่จะมาขัดขวางกับไทยอีก และถึงขนาดต้องเสียเมืองในสมัยพระเจ้ารพีปอนี่ที่สุด

และไม่เพียงแต่อังกฤษเท่านั้นที่เข้ายึดครองพม่า ประเทศทางซีกด้านตะวันออกก็ยังคงอยู่ในความปกครองของประเทศฝรั่งเศสอีก เหตุการณ์ที่รุมล้อมรอบด้านนี้เองที่ทำให้พระมหากษัตริย์ของไทยในสมัยนั้นต้องดำเนินพระราชโบายปรับปรุงความสัมพันธ์ในกับต่างประเทศ ให้ประเทศรุกรานทางตะวันตกมองเห็นว่าประเทศไทยมีความเจริญรุ่งเรืองในทางอารยธรรมและวัฒนธรรมไม่ต่างไปจากผู้รุกราน มีพระราชดำรัสที่อ้างอิงได้จากพระมหากษัตริย์ไทยว่า

“สิ่งใดที่เราเอาชนะมันไม่ได้ เราก็เข้าไปร่วมกับมันเสีย เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะป้องกันฝรั่งยึดเมืองไทยเป็นเมืองขึ้นได้ ก็ทำให้เมืองไทยเป็นเมืองฝรั่ง อย่างน้อยก็เท่ากับที่ฝรั่งจะพบ”

Rama IX Art Museum Foundation

การเปลี่ยนแปลงไปสู่ความศิวิไลซ์แบบตะวันตกเริ่มต้นเป็นรูปธรรมในสมัยรัชกาลที่ 5 มีการสร้างถนนหนทาง โรงเรียน โรงพยาบาล ทางรถไฟ สะพาน สถาปัตยกรรมวังที่ประทับของเจ้านาย และศาสนาสถานที่หลายในแบบตะวันตกทั้งสิ้น มีให้เห็นเด่นชัดก็คือ พระที่นั่งอนันตสมาคมแบบยุโรป และพระที่นั่งจักรีมหาปราสาทผสมผสานกันระหว่างศิลปะตะวันตกและศิลปะไทย ถนนราชดำเนินและสะพานข้ามถนนที่มีต้นแบบจากกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

หลังจากที่พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสยุโรปถึง 2 ครั้ง ทอดพระเนตรความเจริญรุ่งเรืองด้วยศิลปกรรมทั้งหลายของฝรั่งชาติตะวันตกแล้ว ยังสนพระทัยเป็นอย่างยิ่งกับศิลปะภาพเขียนและรูปปั้น โดยเสด็จพระราชดำเนิการการประกวดศิลปกรรมนานาชาติที่เมืองเวนิสทั้ง 2 ครั้ง ทรงเลือกซื้อภาพเขียนสีน้ำมันกลับมาประดับตกแต่งพระบรมมหาราชวังมากมาย ทรงประทับเป็นแบบให้นายช่างประติมากรฝรั่งเศสปั้นพระบรมรูป และสั่งให้ดำเนินการจัดสร้างพระราชานุสาวรีย์พระบรมรูปทรงม้า หลังจากที่มีการสร้างพระที่นั่งอนันตสมาคมได้ทรงนำเข้าศิลปินจิตรกรอิตาลีหลายคนเข้ามาเขียนภาพประดับและภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ เช่น นายเซซาร์ เฟอร์ (Sesare Fero) นายกาลิเลโอ คินี (Galileo Chini) นายคาร์โล ริโกลี (Carlo Rigoli)

อันที่จริงก่อนที่ศิลปกรรมและศิลปินจากชาติตะวันตกจะถูกนำเข้าสู่ประเทศไทยนั้น มีจิตรกรไทยหลายคนแสดงอาการถึงการปรับตัวกับสถานการณ์การไหลบ่าของอารยธรรมตะวันตกอยู่บ้างแล้ว เช่นปรากฏในภาพเขียนจิตรกรรมฝาผนังที่จิตรกรไทยพยายามศึกษาการเขียนรูปโดยใช้แสงเงา และ การใช้หลักทัศนียวิทยา ซึ่งเป็น

๑. พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท

๒. พระรูปสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ผลงานของศิลปิน พีระศรี

๓. จิตรกรรมฝาผนังพระอุโบสถ วัดบวรนิเวศวิหารฝีมือ ชั่วอินโข่ง สมัยรัชกาลที่ ๔

วิธีการของชาวตะวันตก จากจิตรกรที่ปรากฏชื่อเป็นหลักฐานอยู่คือ “ท่านชั่วอินโข่ง” จากนั้นก็มีจิตรกรไทยที่เขียนภาพแนวตะวันตก ซึ่งมีทั้งผู้ที่เคยตามเสด็จยุโรปมาแล้ว และผู้ที่เคยฝึกมือกับจิตรกรอิตาลีที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย เช่น พระองค์เจ้าประดิษฐวรการ พระสรลักษณ์ลิขิต ขุนปฏิกาศพิมพ์ลิขิต สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ พระยาอนุศาสน์จิตรกร พระเทวาภิไธยมิต ม.ล.ประวิธ ชุมสาย หลวงวิศาลศิลปกรรม และ เหม เวชกร

จิตรกรไทยเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นศิลปินยุคแรกที่มีผลงานของตนเองในลักษณะที่ได้มีการปรับตัวให้เป็นไปตามแบบวิทยาการของตะวันตก แต่ยังไม่ก้าวเข้าสู่ยุคศิลปะสมัยใหม่ของไทย

จุดเปลี่ยนแหล่งที่มาของศิลปะสมัยใหม่ไทย

ในขณะที่ศิลปะแบบตะวันตกไหลบ่าเข้ามาสู่ประเทศของเราในช่วงรัชกาลที่ 4, 5, 6 และ 7 เกิดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาย่างยิ่งกับศิลปะประจำชาติที่เคยเชื่อมโยงมาแต่โบราณ ศิลปะของไทยที่เคยสืบทอดกันมาจากการสร้างวัดวาอารามและภาพจิตรกรรมฝาผนัง และช่างศิลป์ประเภทอื่นๆ ต้องหยุดชะงักลงไปอย่างถึง รัชกาลที่ 6 โดยนามปากกา “อศวพาหุ” ทรงวิพากษ์ว่า “ศิลปะสยามกำลังป่วยไข้”

แม้แต่พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ยังมีพระราชปรารภว่า “การช่างในเมืองไทยผิดเคืองเต็มที” นั่นแสดงว่าในขณะที่ความเจริญแบบตะวันตกกำลังแพร่หลายอยู่ในประเทศไทยนั้น แท้จริงเป็นเพียงการปรากฏตัวอยู่ในขอบเขตของพระบรมมหาราชวัง และสถานที่ส่วนราชการเท่านั้น ยังไม่สามารถเข้าสู่จิตใจของประชาชนทั่วไปได้ คนทั่วไปที่เคยเสพศิลปะไทยจึงเกิดอาการคับแค้นใจ

จุดเปลี่ยนที่สำคัญที่สุดน่าจะเป็นด้วยสาเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจาก สมบูรณาญาสิทธิราช มาสู่ระบอบที่เรียกว่า ประชาธิปไตย พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 พระราชทานรัฐธรรมนูญให้แก่ประชาชนผ่านคณะราษฎรผู้ยึดอำนาจ ต่อจากนี้ไปการบริหารราชการตกมาสู่ทหาร นักปกครอง และชนชั้นกลางซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ ที่จบการศึกษาจากชาติตะวันตก

๔. ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ๒๕๐๕

เป็นผลงานของเพื่อ หริพิทักษ์

๕. ทวี รัชนิกร บวชป่าไม่ได้เขียน ส้อมลม ผ้า สลักไม้

รัฐมีอุดมการณ์ประชาธิปไตยแบบชาตินิยม ปลุกเร้าให้คนไทยรักชาติและร่วมสร้างชาติให้เป็นมหาอำนาจ ศิลปะในยุคนี้จึงถูกนำมาใช้ร่วมกับนโยบายของชาติ โดยที่เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่นายช่างประติมากรชาวอิตาลีนาม นายโคร์ราโด เฟโรซี (Professor Corrado Feroci) ได้เข้ามาบริหารการอยู่ในเมืองไทย โดยเริ่มจากงานประติมากรรมขนาดใหญ่ซึ่งล้วนแต่เป็นแบบพระราชานุสาวรีย์ หรืออนุสาวรีย์ที่ใช้ติดตั้งตามสี่แยกบริเวณสาธารณะทั้งสิ้น งานประติมากรรมเหล่านี้ต้องได้รับการออกแบบ ได้รับการก่อสร้างให้ถูกต้องตามหลักวิชาการของตะวันตก มิฉะนั้นจะเกิดความเสียหายกับด้านสุนทรียภาพ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านรสนิยมสากล และด้านความปลอดภัย นายโคร์ราโด เฟโรซี ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนสัญชาติเป็นคนไทยนาม ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เป็นผู้มีความรอบรู้ในการจัดสร้างงานประติมากรรม รวมถึงวิทยาการการหล่อสำริดขนาดใหญ่ที่ไม่เคยมีมาก่อนในประเทศจึงเป็นบุคคลที่เป็นที่พอใจของรัฐ และสามารถสนองนโยบายของรัฐได้ดี และได้รับความไว้วางใจให้จัดตั้งโรงเรียนเพื่อวางรากฐานทางด้านศิลปะให้แก่เยาวชนไทยต่อมา โรงเรียนประณีตศิลปกรรมแห่งนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็น “มหาวิทยาลัยศิลปากร” ในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งแรกของประเทศ

การก่อตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากรโดย ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้สร้างความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงให้กับวงการศิลปะของไทยในวงกว้าง มีการศึกษาวิทยาการศิลปะแบบตะวันตกขึ้นอย่างเป็นงานเป็นการ เกิดศิลปิน จิตรกร ประติมากรผู้มุ่งมั่นในการสร้างสรรค์งานของตนเองมากขึ้น และมีการจัดการประกวดศิลปกรรมในระดับชาติขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ทำให้เกิดเป็นเวทีในการสร้างศิลปินในแบบที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับศิลปินชาติตะวันตก เป็นมรดกตกทอดมาจนถึงการประกวดศิลปกรรมในทุกวันนี้

การรับรู้ในเรื่องของ “ศิลปะสมัยใหม่” จึงน่าจะเกิดขึ้นในช่วงเวลานี้จนอาจเรียกได้ว่าเป็นยุคของศิลปะสมัยใหม่ของไทย ซึ่งถึงแม้ว่าจะช้ากว่าโลกตะวันตกเกือบศตวรรษ ก็ยังดีที่ศิลปะสมัยใหม่ของไทยได้หยั่งรากแล้วอย่างมั่นคง

ศิลปะร่วมสมัยสู่ความมีศักยภาพ

เมื่อมาถึงช่วงเวลาที่เราเรียกว่า “ศิลปะร่วมสมัยของไทย” ในเวลาปัจจุบันเช่นนี้ แม้ว่าจะมีเวลาเดินทางมาเพียงแค่ ๖๐ ปี แต่ก็นับว่าเป็นการเดินทางจากจุดเริ่มต้นที่มั่นคงมากกว่าประเทศใดในภูมิภาคนี้ มีการพัฒนามาด้วยเหตุปัจจัยที่สมเหตุสมผลอันเกิดจากการพัฒนา ประการแรกจากการสืบทอดการเรียนรู้ของศิลปินแต่ละช่วงด้วยการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่กันและกัน ประการที่สองจากการเรียนรู้การสืบทอดศิลปกรรมอันเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาติ และประการที่สำคัญ จากการเรียนรู้ความเป็นไปของความเคลื่อนไหวจากสังคมนานาชาติที่เรียกกันว่าความเป็นสากล

ประการที่หนึ่ง การถ่ายทอดจากการเรียนรู้ของศิลปินสู่ศิลปินนี้เป็นการศึกษาผ่านระบบทางการศึกษาศิลปะ ทำให้เกิดสถานศึกษาทางศิลปะขึ้นทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ และปัจจุบันเป็นการศึกษาศิลปะในระดับมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น ซึ่งทำให้ศิลปะได้เจริญงอกงามอย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ประการที่สอง จากการสืบทอดศิลปกรรมที่เป็นของดั้งเดิมของชาติ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้จากชาติที่เกิดใหม่ การที่เราเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสืบทอดกันมานับพันปี ทำให้เป็นทุนทรัพย์อันยิ่งใหญ่ที่ศิลปินในปัจจุบันสามารถศึกษาค้นคว้าและนำจิตวิญญาณดั้งเดิมนั้นมาสร้างชิ้นใหม่ผสมผสานกับวัฒนธรรมร่วมสมัยให้เกิดศิลปกรรมใหม่ขึ้นได้ สิ่งนี้เป็นการที่ต้องการของวัฒนธรรมสากลที่โหยหาทั้งความเป็นอดีตและความทันสมัยอยู่ในสิ่งเดียวกันนี้

ประการสุดท้าย การนำพาตนเองเข้าสู่สังคมนานาชาติ หรือการเข้าสู่อินเตอร์ ที่ศิลปินส่วนใหญ่ต้องการ ด้วยเหตุที่โลกปัจจุบันเป็นโลกไร้พรมแดนหรือที่อยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ ศิลปินทั่วไปจึงมีความกระหายในการเรียนรู้และการรับรู้ข่าวสารรวมถึงการกระจายข่าวสารไปให้ถึงกันและกัน การปรากฏตัวในสังคมนานาชาติของศิลปินไทยในปัจจุบันจึงมีความเป็นไปได้ที่จะนำสิ่งที่มียุโรปไปนำเสนอต่อโลกสากล และในทางกลับกันก็มีโอกาสที่จะดึงดูดสังคมนานาชาติมาสู่บ้านเมืองของเราด้วย

ศิลปะร่วมสมัยของไทยเดินทางมาสู่ความมีเสรีในการแสดงออกไม่ต่างไปจากศิลปะของโลกสากล เรามีศิลปะที่สร้างขึ้นจากศิลปินไทยในทุกรูปแบบเท่าที่บนโลกนี้มี เช่น ศิลปะในแนวเหมือนจริง ศิลปะเหนือจริง ศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ ศิลปะแบบคิวบิสม์ ศิลปะแบบนามธรรม ศิลปะเพื่อชีวิต ศิลปะแบบส้อมลม ศิลปะแบบคอนกรีต ศิลปะแบบแอพเพนนิ่ง ศิลปะแบบประชานิยม ศิลปะแบบการแสดงสด ศิลปะแบบอินสตอลเลชั่น และเชื่อว่าอาจยังมีศิลปะในรูปแบบอื่นๆ เท่ากับที่โลกนี้มีในขนาด

สำหรับในด้านศิลปินไทย เรามีทั้งศิลปินที่ทำงานอยู่ในประเทศ ทั้งที่พำนักอยู่ในเมืองใหญ่และศิลปินที่ออกสู่นอกพรมแดนหาความสันโดษ เรามีศิลปินที่เดินทางไปศึกษาและใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศและใช้ศักยภาพของความเป็นคนไทยในการสร้างชื่อเสียงเรามีศิลปินไทยที่เข้าร่วมกับกระแสสากลโดยมีผลงานไหลเข้าสู่เวทีของโลกทั้งจากการสร้างชื่อเสียงของตนเองและจากการผลักดันของ Curator ของอาร์ตมิวเซียมในโลก ศิลปินเหล่านี้ได้เดินทางโดยนำผลงานศิลปะตามคำเชิญของพิพิธภัณฑ์จากยุโรป อเมริกา และญี่ปุ่น

สถานภาพการครองชีพของศิลปินมีแนวโน้มว่าจะดีกว่าศิลปินเมื่อ ๒๐-๓๐ ปีก่อน เนื่องจากมีผู้สะสมงานศิลปะและมีผู้ชื่นชอบกับงานศิลปะหลากหลายประเภทมากขึ้น สำหรับศิลปินก้าวหน้ามักจะเลี้ยงชีพได้จากการขายโปรเจกต์ที่น่าสนใจ เมื่อมีการตอบรับจาก Curator งบประมาณที่ได้จากการเสนอโปรเจกต์ก็มีส่วนในการช่วยเหลือชีพได้ ส่วนศิลปินอาวุโสมักมีผลงานในราคาสูง

ศิลปินรุ่นใหม่หรือเยาวชนเรามีเวทีให้ในปีหนึ่งๆ มากมายหลายเวที มีไว้ให้ได้ทดสอบทดลองในสิ่งที่ตนเองอยากจะแสดงออกทางศิลปะ หากไม่ปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ เวทีการประกวดศิลปะที่มีอยู่ ๕ - ๑๐ เวทีต่อปี จะเป็นเวทีที่สามารถสร้างชื่อเสียงได้ทั้งจากการชนะการประกวดและการได้รับคัดเลือกเข้าแสดง

และหากศิลปินรุ่นเยาว์เหล่านี้ไม่ฝังลึกอยู่แต่เพียงลามและรางวัล เขาจะเป็นความหวังที่จะพัฒนามผลงานให้ก้าวไปสู่ศิลปินระดับชาติและศิลปินระดับสากลได้ในที่สุด

๖ ประเทือง เอมเจริญ พระพุทธเจ้า

ทรงบำเพ็ญทุกรกิริยา ๒๕๑๙

๗ ทินกร กาศสุวรรณ

Memory of Country 18/2005

รางวัลศิลปะเพื่อเยาวชนไทย

มูลนิธิซิเมนต์ไทยด้วยความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาด้านศิลปะชั้นนำของประเทศ จัดการประกวด “รางวัลศิลปะเพื่อเยาวชนไทย” หรือ “Young Thai Artist Award” ขึ้นโดยเล็งเห็นถึงศักยภาพของเยาวชนไทยในด้านศิลปะ และต้องการจะส่งเสริมให้เยาวชนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถให้มีเวทีซึ่งแสดงออกถึงความสามารถเหล่านั้นอย่างกว้างขวาง ซึ่งนอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้สังคมมีความตื่นตัวและเห็นคุณค่าของเยาวชนไทยและงานศิลปะแล้ว ยังเป็นการผลักดันให้เยาวชนไทยมีโอกาสก้าวไปสู่ระดับสากลอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. ค้นหาเยาวชนที่มีความสามารถโดดเด่นทางศิลปะและส่งเสริมให้มีโอกาสได้แสดงผลงานต่อสาธารณชนอย่างกว้างขวาง
2. สนับสนุนให้เยาวชนมีความมุ่งมั่น พากเพียร ในการสร้างศิลปกรรมอย่างประณีตและสร้างสรรค์เพื่อก้าวไปสู่ระดับสากล
3. เชื่อมโยงศิลปินเยาวชนรุ่นใหม่กับศิลปินอาวุโสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
4. กระตุ้นให้สังคมเกิดความชื่นชม และซาบซึ้งถึงคุณค่าศิลปะ
5. ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปนำศิลปะมาใช้ในการชีวิตประจำวัน

สาขาศิลปะที่จัดประกวด

1. ภาพพิมพ์
2. ประติมากรรม
3. วรณกรรม
4. ภาพยนตร์
5. ถ่ายภาพ
6. ดุริยวรรณกรรม

Rama IX Art Museum Foundation

คณะกรรมการการคัดเลือกผลงาน

ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นที่ยอมรับในศิลปะแขนงนั้นๆ รวมทั้งผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาและสมาคมที่เกี่ยวข้อง

รางวัล

รางวัลยอดเยี่ยม เยาวชนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศแต่ละสาขา จะได้รับเงินรางวัล 300,000 บาท รวมมูลค่ารางวัล 1,800,000 บาท และทุนตามระเบียบมูลนิธิฯ

รางวัลดีเด่น เยาวชนที่ผ่านรอบคัดเลือกยกเว้นผู้ชนะเลิศ (สาขาละไม่เกิน 5 คน) จะได้รับรางวัล คนละ 50,000 บาท รวมมูลค่ารางวัล 1,500,000 บาท และทุนตามระเบียบมูลนิธิฯ

ทุนการศึกษาตามระเบียบของมูลนิธิซิเมนต์ไทย

คัดเลือกจากผลงานที่ส่งเข้าประกวดสาขาละ 10 คน